

Dosarul nr. 3ra-731/19

Prima instanță: Judecătoria Ungheni (D. Racoviță)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Simciuc, I. Țurcan și Iu. Cotruță)

DECIZIE

19 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecător
judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Tamara Chișca Doneva
Nicolae Craiu

examinând recursul depus de către XXXXX,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către XXXXX împotriva Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Ungheni, intervenient accesoriu XXXXX cu privire la contestarea actului administrativ și modificarea graficului de întrevedere pentru tată, cu copiii minori,

împotriva deciziei din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de către XXXXX, casată integral hotărârea din 23 octombrie 2018 a Judecătoria Ungheni, fiind emisă o nouă hotărâre, de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

XXXXX a depus cerere de chemare în judecată la 17 aprilie 2018 împotriva Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Ungheni cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea pretențiilor reclamanta a indicat că Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Ungheni, în calitate de autoritate tutelară teritorială, a stabilit grafic de întrevedere pentru XXXXX, după cum urmează: a doua sâmbătă din lună de la ora 11:00 până duminică la ora 18:00; a patra duminică din lună de la ora 11:00 până la ora 17:00; vacanța de vară din 1 iulie de la ora 11:00 până la 30 iulie ora 17:00.

A specificat XXXXX că această decizie a fost întocmită ilegal, cu încălcarea drepturilor sale și fără analiza tuturor circumstanțelor cazului.

În acest sens reclamanta a accentuat că nu a fost citată de către autoritatea tutelară la examinarea cererii, pentru a se expune asupra cerințelor înaintate de XXXXX.

La emiterea actului administrativ contestat, autoritatea tutelară nu a luat în considerație vârsta copiilor, nu a ținut cont de opinia acestora, starea sănătății, starea psihologică și emoțională, circumstanțe care au generat încălcarea flagrantă a drepturilor acestora, precum și a drepturilor sale în calitate de mamă.

XXXXX a precizat că nu a cunoscut despre existența unei astfel de decizii, fiind informată de către XXXXX.

La 27 februarie 2008 reclamanta s-a prezentat la Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Ungheni, unde a făcut cunoștință cu decizia contestată și a recepționat o copie.

Consideră XXXXX că la emiterea deciziei i s-a încălcat dreptul la apărare, a fost adoptată fără acordul ambilor părinți, ceea ce duce la nulitatea acesteia.

În ședința de judecată a primei instanțe din 23 octombrie 2018, reclamanta și-a concretizat pretențiile din acțiune (f.d. 61, 62).

A solicitat reclamanta anularea deciziei Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Ungheni nr. 362 din 20 februarie 2018 cu privire la stabilirea graficului de întrevedere pentru tata XXXXX, cu copiii minori XXXXX și XXXXX și stabilirea unui alt grafic cu privire la întrevederea lui XXXXX, cu copiii minori XXXXX și XXXXX.

Prin încheierea din 19 aprilie 2019 a Judecătorei Ungheni a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu XXXXX (f.d. 12).

Prin hotărârea din 23 octombrie 2018 a Judecătorei Ungheni, cererea de chemare în judecată depusă de către XXXXX împotriva Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Ungheni, intervenient accesoriu XXXXX cu privire la contestarea actului administrativ și modificarea graficului de întrevedere pentru tată cu copii minori a fost admisă parțial.

A fost anulată decizia Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Ungheni nr. 362 din 20 februarie 2018 cu privire la stabilirea graficului de întrevedere pentru tatăl copilului XXXXX, cu copiii XXXXX și XXXXX ca fiind ilegală în fond.

Au fost respinse pretențiile cu privire la modificarea graficului de întrevedere pentru tatăl copilului XXXXX, cu copiii XXXXX și XXXXX ca fiind neîntemeiate (f.d. 64, 68-71).

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a concluzionat că decizia Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Ungheni nr. 362 din 20 februarie 2018 privind stabilirea graficului de întrevedere pentru tatăl XXXXX, cu copiii XXXXX, născut la XXXXX și XXXXX, născută la XXXXX este ilegală.

Manifestând dezacord față de hotărârea primei instanțe, XXXXX la 25 octombrie 2018, a contestat-o cu apel solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin decizia din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către XXXXX, casată integral hotărârea din 23 octombrie 2018 a Judecătorei Ungheni, fiind emisă o nouă hotărâre, prin care cererea de chemare în judecată depusă de către XXXXX împotriva Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Ungheni, intervenient accesoriu XXXXX cu privire la contestarea actului

administrativ și modificarea graficului de întrevvedere pentru tată, cu copii minori a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 116, 117-125).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a concluzionat că actul administrativ contestat a fost emis în condițiile legii, de organul competent și cu respectarea procedurii stabilite, iar cererea de chemare în judecată formulată de XXXXX privind declararea nulității deciziei Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Ungheni cu privire la stabilirea graficului de întrevvedere pentru tatăl copilului XXXXX, cu copiii XXXXX născută la XXXXX și XXXXX născut la XXXXX, și anularea deciziei Autorității tutelare teritoriale Ungheni nr. 362 din 20 februarie 2008, este neîntemeiată.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, XXXXX, la 24 aprilie 2019, a contestat-o cu recurs solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel, nu a constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a cauzei, fiind încălcate normele de drept procedural și aplicate eronat normele de drept material.

Totodată, recurenta a accentuat că chiar dacă instanța de apel a indicat faptul că la emiterea graficului de întrevvedere cu copii, putea fi solicitată opinia psihologului școlar sau a unui alt psiholog ce a lucrat cu copilul, pentru a obține informații cu referire la dezvoltarea copilului, conduita și relațiile dintre aceștea și tată-l lor, ultima nu a stabilit faptul dacă o asemenea opinie a fost solicitată de autoritate.

Instanța de apel nu s-a expus asupra declarațiilor martorilor audiați pe marginea admiterii sau respingerii probei respective.

Recurenta a menționat că după cum a reținut și prima instanță, intervenientului accesoriu nu-i poate fi îngădit dreptul de întrevvedere cu copiii săi, însă acest drept, la emiterea deciziei contestate, urma să fie pus în balanță cu interesul și opinia copiilor, ceea ce la caz nu s-a făcut.

Instanța de recurs menționează că prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

Potrivit art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, potrivit art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Instanța de recurs constată că la dosar este atașată scrisoarea Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2019, prin care a fost expediată în adresa părților copia deciziei instanței de apel (f.d. 126), însă la dosar nu sunt anexate probe care ar certifica data recepționării de către recurentă a copiei deciziei recurate.

Prin urmare, Colegiul consideră că recursul a fost declarat în termen.

Copia recursului a fost expediată în adresa intimaților la 15 mai 2019, iar la 23 mai 2019, în adresa Curții Supreme de Justiție a parvenit referința prin care Rabovil Ruslan a solicitat respingerea recursului.

Colegiul a luat act de faptul că la 16 mai 2019 XXXXX a depus recurs suplimentar.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 247 din Codul administrativ, Curtea Suăpremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată.

Examinând recursul, prin prisma materialelor administrate la dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră necesar de a casa integral decizia instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Actele pricinii certifică faptul că Rabovil Viorelia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Ungheni, intervenient accesoriu XXXXX, prin care a solicitat anularea deciziei Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Ungheni nr. 362 din 20 februarie 2018 cu privire la stabilirea graficului de întrevedere pentru tata XXXXX, cu copiii minori XXXXX și XXXXX și stabilirea unui alt grafic cu privire la întrevederea lui XXXXX, cu copiii minori XXXXX și XXXXX.

Judecând cauza dată, prima instanță prin hotărârea din 23 octombrie 2018 a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de către XXXXX, a anulat decizia Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Ungheni nr. 362 din 20 februarie 2018 cu privire la stabilirea graficului de întrevedere pentru tatăl copilului XXXXX, cu copiii XXXXX și XXXXX ca fiind ilegală în fond și a respins pretențiile cu privire la modificarea graficului de întrevedere pentru tatăl copilului XXXXX cu copiii XXXXX și XXXXX ca fiind neîntemeiate.

Ulterior, instanța de apel, prin decizia din 20 februarie 2019 a admis apelul declarat de către XXXXX, a casat integral hotărârea din 23 octombrie 2018 a Judecătorei Ungheni și a emisă o nouă hotărâre, prin care a respins cererea de chemare în judecată depusă de către XXXXX împotriva Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Ungheni, intervenient accesoriu XXXXX cu privire la contestarea actului administrativ și modificarea graficului de întrevedere pentru tată, cu copii minori ca neîntemeiată.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, examinând situația de fapt din speța dată, în raport cu normele de drept material pertinente speței, punctează că concluzia primei instanțe, despre necesitatea admiterii parțiale a acțiunii este justă, ea avînd la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, în conformitate cu prevederile art. 130 Cod de procedură civilă. Actul de dispoziție a primei instanțe a fost adoptat cu respectarea normelor de procedură și cu aplicarea corectă a normelor de drept material.

În susținerea poziției respective instanța de recurs menționează că potrivit probelor administrate la dosar, prin decizia nr. 362 din 20 februarie 2018 a Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Ungheni cu privire la stabilirea graficului de întrevedere pentru tata copilului cet. XXXXX, domiciliat în mun. Chișinău str. Florilor, nr. 18/1, ap. 3, cu copii minori XXXXX a.n. XXXXX și XXXXX a.n. XXXXX, s-a stabilit graficul de întrevedere pentru cet. XXXXX, care locuiește separat de copii, după cum urmează:

- a doua sâmbăta din lună de la orele 11:00 până la duminică ora 18:00;
- a patra duminică din lună de la orele 11:00 până la ora 17:00;
- vacanța de vara, din data de 1 iulie de la orele 11:00 până la 30 iulie ora 17:00

(f.d. 4).

Recurenta-reclamantă, a făcut cunoștință cu decizia respectivă la 27 februarie 2018 și invocând ilegalitatea acesteia a contestat-o cu cerere prealabilă la 23 martie 2018, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 362 din 20 februarie 2018 (f.d. 5).

Prin răspunsul nr. 533 din 27 martie 2018, Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei a comunicat reclamantei-recurente că este în imposibilitate de a anula graficul de întrevedere cu copii (f.d. 6).

Ulterior, reclamanta-recurentă la 17 aprilie 2018, a înaintat cerere de chemare în judecată prin care a solicitat anularea actului administrativ contestat.

Prin urmare, instanța de fond just a constatat că cererea de chemare în judecată depusă de către XXXXX a fost înaintată în termenul prevăzut de lege.

Or aceasta a fost înaintată în interiorul termenului de 30 de zile prevăzut la art. 17 alin. (2) lit. a) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare la data sesizării instanței de judecată), care urma să se scurgă la 26 aprilie 2018 (aici se menționează că reclamanta nu a invocat faptul că a recepționat răspunsul respectiv la o altă dată decât cea a emiterii lui), iar pârâtul nu a respins cererea prealabilă ca fiind tardivă, soluționând fondul acesteia.

În continuare, prin prisma pretențiilor înaintate cu privire la legalitatea deciziei nr. 362 din 20 februarie 2018 a Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Ungheni, instanța de recurs consideră oportun de a reliefa prevederile art. art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare la data emiterii actului administrativ), actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii stabilite pentru desfășurarea procedurii administrative.

Potrivit art. 58 alin. (1) din Codul familiei, părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.

În conformitate cu art. 54 din același Codul, copilul are dreptul să-și exprime opinia la soluționarea în familie a problemelor care îi ating interesele și să fie audiat în cursul dezbaterilor judiciare sau administrative. De opinia copilului care a atins vârsta de 10 ani se va ține cont în mod obligatoriu dacă aceasta nu contravine intereselor lui.

Potrivit art. 62 din Codul familiei, drepturile părinților nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor. Părinții nu pot prejudicia sănătatea fizică și psihică a copilului. Metodele de educație a copilului, alese de părinți, vor exclude comportamentul abuziv, insultele și maltrătarile de orice fel, discriminarea, violența

psihică și fizică, aplicarea pedepselor corporale, antrenarea în acțiuni criminale, inițierea în consumul de băuturi alcoolice, folosirea substanțelor stupefiante și psihotrope, practicarea jocurilor de noroc, cerșitul și alte acte ilicite. Toate problemele privind educația și instruirea copilului se soluționează de către părinți de comun acord, ținându-se cont de interesele și de părerea copilului. Părinții poartă răspundere, în modul stabilit, pentru exercitarea drepturilor părintești în detrimentul intereselor copilului.

Instanța de recurs consideră oportun de a reliefa și prevederile art. 64 din același Cod, părintele care locuiește împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil și celălalt părinte care locuiește separat, cu excepția cazurilor când comportamentul acestuia din urmă este în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică și psihică. Părinții au dreptul să încheie un acord privind exercitarea drepturilor părintești de către părintele care locuiește separat de copil. Litigiile apărute se soluționează de către autoritatea tutelară teritorială, iar decizia acesteia poate fi atacată în instanța judecătorească, care va emite hotărârea respectivă. Părinții pot, din inițiativă proprie sau la recomandarea autorității tutelare teritoriale, să se adreseze unui mediator pentru soluționarea litigiului. În cazul nerespectării hotărârii instanței judecătorești, la cererea părintelui care locuiește separat de copil, instanța judecătorească, ținând cont de interesele și opinia copilului, în funcție de vârsta și gradul său de maturitate, poate decide transmiterea copilului către acesta. Părinții care locuiesc separat de copil au dreptul de a primi informațiile ce se referă la copilul lor de la toate instituțiile educative, curative, de asistență socială etc. Comunicarea informației poate fi refuzată dacă comportamentul părintelui prezintă pericol pentru viața și sănătatea copilului. Acest refuz poate fi atacat în instanța judecătorească.

Conform art. 8 din Legea nr. 338 din 15 decembrie 1994 privind drepturile copilului, dreptul copilului la libertatea gândirii, la opinie, precum și la confesiune nu pot fi încălcate sub nici o formă. Statul garantează copilului, capabil să-și formuleze opiniile, dreptul de a-și exprima liber aceste opinii asupra oricărei probleme care îl privește. De opinia copilului care a atins vârsta de 10 ani se va ține cont, în mod obligatoriu, dacă aceasta nu contravine intereselor lui. În acest scop copilului i se dă posibilitatea de a fi audiat în cursul dezbaterilor judiciare sau administrative care-l privesc, fie direct, fie printr-un reprezentant sau organ corespunzător, în conformitate cu legislația. Nici un copil nu poate fi constrâns să împărtășească o opinie sau alta, să adere la o religie sau alta contrar convingerilor sale. Libertatea conștiinței copilului este garantată de către stat, ea trebuie să se manifeste în spiritul toleranței religioase și respectului reciproc. Părinții sau persoanele subrogatorii legale au dreptul să educe copilul conform propriilor convingeri.

Astfel, prin prisma normelor de drept citate, Colegiul specifică faptul că XXXXX a fost căsătorită cu XXXXX, până la 7 decembrie 2016 (f.d. 29). Din căsătorie, la 30 ianuarie 2008, s-a născut fiul XXXXX și la 18 iunie 2012, fiica XXXXX (f.d. 7).

Prin hotărârea din 7 noiembrie 2016 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău, căsătoria acestora a fost desfăcută, iar domiciliul copiilor a fost stabilit cu reclamanta XXXXX (f.d. 7).

La 20 februarie 2018 de către Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Ungheni a fost emisă decizia nr. 362 privind stabilirea graficului de întrevedere pentru tatăl XXXXX, cu copiii XXXXX, născut la XXXXX și XXXXX, născută la XXXXX, potrivit căreia intervenientului accesoriu, care locuiește separat de copii i s-a stabilit graficul de întrevedere cu aceștia după cum urmează: - a doua sâmbătă din lună de la ora 11:00 până la ora 18:00 duminică; - a patra duminică din lună de la ora 11:00 până la ora 17:00; - vacanța de vară de la 1 iulie de la ora 11:00 până la 30 iulie ora 17:00.

Prima instanță corect a stabilit că la emiterea deciziei respective, pârâtul-intimat nu a solicitat opinia copiilor XXXXX și XXXXX.

Cu referire la această circumstanță, se evidențiază faptul că la momentul emiterii actului administrativ contestat, copilul Rabovil Ruslan avea împlinită vârsta de 10 ani și astfel, potrivit art. 8 din Legea nr. 338 din 15 decembrie 1994 privind drepturile copilului, opinia acestuia obligatoriu urma să fie ascultată.

Chiar dacă XXXXX nu are vârsta de 10 ani, aceasta urma a fi chestionată pentru a stabili legăturile dintre ea și fratele ei, dintre ea și intervenientul accesoriu pentru a forma o poziție de ansamblu cu privire la elaborarea graficului de întrevedere.

Totodată, just s-a stabilit de către instanța de fond că Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Ungheni nu a efectuat o anchetă socială la domiciliul intervenientului accesoriu pentru a stabili condițiile de trai ale acestuia și nu a elucidat faptul dacă copiii ar putea rămâne peste noapte și petrece o lună de vacanță la acesta. Nu a efectuat o evaluare psihologică a copiilor pentru a stabili relațiile dintre aceștia și intervenientul accesoriu.

Totodată, actele atașate la dosar certifică faptul că actul administrativ contestat a fost emis fără participarea reclamantei-recurente, circumstanță care este contrară normelor de drept stabilite în acest sens.

Or, autoritatea emitentă, prin prisma art. 64 din Codul familiei, era obligată să analizeze starea de fapt a lucrurilor reieșind din comportamentul ambilor soți Rabovil, în raport cu copii lor.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție punctează că în ordinea contenciosului administrativ, în susținerea legalității actului administrativ contestat, sarcina probațiunii revine pârâtului, însă acesta nu a prezentat careva probe care să dovedească contrariul la cele reținute supra.

Prin urmare, este incorectă concluzia instanței de apel prin care s-a stabilit netemeinicia acțiunii, or prima instanță corect a stabilit că decizia Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Ungheni nr. 362 din 20 februarie 2018 privind stabilirea graficului de întrevedere pentru tatăl XXXXX, cu copiii XXXXX, născut la XXXXX și XXXXX, născută la XXXXX este ilegală.

În susținerea acestei poziții sunt relevante și prevederile art. 3 par. 1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, ratificată prin Hotărârea Parlamentului nr. 408 din 12 decembrie 1990 potrivit căroră în toate acțiunile care privesc copiii, întreprinse de instituțiile de asistență socială publice sau private, de instanțele judecătorești, autoritățile administrative sau de organele legislative, interesele copilului vor prevala.

Totodată, prima instanță just a reținut că intervenientului accesoriu nu-i poate fi îngădit dreptul de întrevvedere cu copiii săi, însă acest drept, la emiterea deciziei contestate, urma să fie pus în balanță cu interesul și opinia copiilor, care urma a fi stabilită în cadrul procedurii administrative.

În ceea ce ține de pretenția de încetare a deciziei, instanța de fond corect a remarcat că încetarea actului administrativ este un efect al anulării acestuia.

Cu referire la pretenția de modificare a graficului de întrevvedere prima instanță just a evidențiat faptul că prin prisma art. 25 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare la data emiterii actului administrativ), instanța de judecată nu poate substitui autoritatea publică la stabilirea graficului de întrevvedere, această atribuție revenind în exclusivitate pârâtei-intimate în cazul divergențelor dintre părinți.

Astfel, instanța de recurs concluzionează că este legală hotărârea din 23 octombrie 2018 a Judecătorei Ungheni, din care motive urmează a fi menținută.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că decizia instanței de apel este neîntemeiată, iar hotărârea primei instanțe este legală, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a casa integral decizia instanței de apel și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 248, 258 alin. (3) Cod administrativ, art. 445, alin. (1), lit. f) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

Se casează integral decizia din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 23 octombrie 2018 a Judecătorei Ungheni.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător

Oleg Sternioală

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu